

Ковальова К. В.,
Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТЯХ З ІНОЗЕМНОЮ МОВИ

Подана стаття містить теоретичну та практичну інформацію про інноваційні методи формування іншомовної комунікативної культури в студентів-аграрників на заняттях з іноземною мовою.

Ключові слова: інновації, комунікація, вища аграрна освіта.

Данная статья содержит теоретическую и практическую информацию о инновационных методах формирования иноязычной коммуникативной культуры у студентов-аграрников на занятиях по иностранному языку.

Ключевые слова: инновации, коммуникация, высшее аграрное образование.

The given article contains theoretical and practical information about innovative methods of formation of foreign communicative culture of the students-agrarians during the lessons of foreign language.

Keywords: innovations, communication, higher agricultural education.

Практично кожен студент Вінницького національного аграрного університету розуміє, що здобуті ним ґрунтовні теоретичні знання необхідно закріплювати на практиці. Тому й намагається він якомога більше спілкуватися англійською або німецькою (французькою) мовами, та головне, потрапити на практичне стажування за кордон. А це, в свою чергу, ставить перед викладачем іноземних мов завдання: сформувати добре підґрунтя іншомовної комунікативної культури, закріпити його та заохотити аграрника до подальшого й постійного вправляння в іноземній мові. (В ідеалі – до читання й повсякденного користування фаховою та оригінальною літературою англійською, німецькою, французькою та іншими мовами).

Як відомо, інноваційні методи – це уся сукупність методів викладання та навчання на базі сучасних комп’ютерних та телекомунікаційних технологій, які умовно поділяються на чотири групи: методи самонавчання, педагогічні методи “один-одному”, викладання “один-багатьом”, освіта на базі комунікацій “багатобагатьом”.

В традиційній освіті методи самонавчання – це, зазвичай, друковані матеріали, коли ж в інноваційному навчанні до них долучаються аудіо- та відеоматеріали, навчальні комп’ютерні програми, електронні журнали, інтерактивні бази даних, інші навчальні матеріали, отримані завдяки комп’ютерним мережам.

Педагогічні методи “один-одному” в інноваційній освіті представлені: телефоном, голосовою та електронною поштою.

Викладання “один-багатьом” – аудіо-, відео-, радіолекції, телевізійні лекції, елекції (електронні лекції).

А педагогічні методи на основі комунікації “багато-багатьом” – це вже синхронні та асинхронні аудіоконференції, аудіографічні конференції, відеоконференції та комп’ютерні конференції. [1, с. 109-117]

Скористатися усіма перевагами інноваційної педагогічної освіти викладачам іноземних мов (та й власне студентам) Вінницького національного аграрного університету допомагають працівники Відділу інформаційного забезпечення та електронних засобів навчання, що був створений у вузі в 2010 році. На Відділі покладено чимало функцій: підтримка та наповнення внутрішнього сайту університету – електронної системи “Сократ”; розробка та впровадження елементів дистанційної освіти у навчальний процес, дистанційних курсів та системи моніторингу їх використання. Завдяки фахівцям Відділу були запроваджені проекти з інформаційного забезпечення та електронних засобів навчання, найбільший з яких – електронна бібліотечна система “Софія”, АСУ “Деканат”, тестова система Тезаурус, система “Тест – Майстер”, система створення електронних книг “Корифей” та інші. Фахівці Відділу постійно консультирують викладачів з питань впровадження інформаційних технологій в навчальний процес, їх роботи в персональному електронному кабінеті системи, формування електронних книг, моніторингу успішності за допомогою електронного журналу, створення та використання електронних тестів тощо. На базі Відділу працює постійний навчально-методичний семінар з підвищення кваліфікації викладачів університету щодо розробки та впровадження електронних навчальних курсів [2].

Серед методів самонавчання, які використовуються студентами – аграрниками на заняттях з іноземною мовою, побутують мультимедійні інтерактивні бази даних. Зазвичай, у вигляді інтерактивних журналів, що є періодичними виданнями, розповсюдженіми в комп’ютерній мережі. Це допомагає студентам, насамперед, в наробітку фахового (професійного) словникового запасу під час роботи із статтею чи інформативним повідомленням та вправлянням у виробленні правильної вимови. Крім того, електронна періодика допомагає зrozуміти студентові специфіку та конструкцію побудови речень тією чи іншою іноземною мовою [3, с. 204-218].

Телефон, голосова й електронна пошти, в свою чергу, сприяють аудіюванню, а ще ... уникненню “підводного каміння” при удосконаленні іноземної мови вже за кордоном. Студенти, котрі перебувають або перебували на стажуванні за кордоном, часто в своїх е-мейлах та телефоном застерігають про такі вагомі моменти, на які до останнього часу на заняттях з іноземною мовою не звертали належної уваги. По-перше, потрапивши в іноземне середовище потрібно враховувати, що населення “там”, як і, звичнно, наше, не говорить чистою літературною мовою, а отже у мові побутують діалект, сленг, акцент. По-друге, в силу європейської тектовності, наші мовні оргіхи ніхто не буде виправляти. А отже, рано чи пізно доведеться перевчатися, що значно важче, ніж вчитися. І по-третє, найголовніше, вивчаючи мову в тому чи іншому мовному середовищі, насамперед, потрібно відштовхуватися від культурологічного аспекту її вивчення. Бо саме його ігнорування

часто-густо призводить до курйозів, смішних життєвих сюжетів, неприємностей. Два життєвих повідані нашими студентами. Так, в 2007 році одна німецька родина всиновила хлопчика з Україною в Посольстві України в Берліні пролунав телефон: схвильований жіночий голос просив про "Приїздіть швидше ... Дитина не хоче спати – плаче, капризує ..." На "місце пригоди" рушила машина з перекладачем. Ось її пасажиром дитина й пояснювала, що вона хоче спати, а її ... змушують єстюм. Лягати спати для української дитини означало роздягатися, бо в українській культурі не має 'ов'язкової піжами.

А студенти-практиканти у Великобританії довго не могли звикнути до того, що в "країні традицій" снує кранів з перемикачем холодної та теплої води. Є просто кран з холодною водою та кран з теплою.

Важчими вже для студентів нашого вузу є відео та електронні лекції, що дозволяють поспілкуватися зносіями літературної іноземної мови. 26-27 квітня 2012 року представник Німецького інституту в Україні Маркус Зьокефельд в стінах нашого університету провів науково-практичний семінар (відеоінформації) на тему: "Сучасний догляд за врожаями та технології захисту рослин і рослин". 10 листопада 2012 року відбувся прийом директора Східноєвропейського університету САЕР Шела Карлсона. А 17-19 грудня 2012 року для уточнення графіку проведення відкритого землеробства ВНАУ відвідав професор Хойенхамського університету Німеччини Герман Гарто відзначити те, що відео та електронна лекція є вже незвичними для нас традиційними видами матеріалу, а підбірками статей або витягів із статей, витягів з ряду навчальних курсів, мета яких підготувати студентів до майбутніх дискусій. [4, с. 278-284]

Тоді як комп'ютерно-опосередковані комунікації на заняттях з іноземної мови змушують до активного використання дебатів, форумів, моделювання, рольових ігор, дискусійних, номінальних, проектних груп і так званих "мозкових атак" в "діалозі культур", перекладацьких конкурсах, мовознавчих вікторинах і тематичних вечорах.

Отже, інноваційні методи формування іншомовної комунікативної культури на заняттях з іноземної мовою в Вінницькому національному аграрному університеті забезпечують: великі можливості спілкування саме зносіями мови; швидке подолання мовного бар'єру; можливість удосконалення свого індивідуального сприйняття живої іноземної мови на слух; можливість дізнатися багато корисних буденних слів та фраз, які рідко зустрічаються у кіно або в книгах.

Література:

1. Бабін І. Формування системи забезпечення якості освіти // Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу: док. і матеріали: трав. – груд. 2004р. / І. Бабін; упор: М. Ф. Степанов, М. Ф. Болюбаш В. Д. Шинкарук та ін. – Т., 2005. – Ч. 2.
2. Вінницький національний аграрний університет. – Електронний ресурс // Режим доступу : http://www.vsau.org/web/vsau/nsf/web_alldocs/DocVAHYJ
3. Гуревич Р.С. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навч. посіб. для студ. пед. вищ. навч. закл. і слухачів ін-тів після диплом. пед. освіти / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія. – К.; Вінниця : Планер, 2005.
4. Коломієць А.М. Презентація навчального матеріалу за допомогою комп'ютерних технологій / А. М. Коломієць // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. пр., Ч. 2. – К.; Вінниця, 2002.

формування такої особистості, яка може доцільно використовувати отримані нею знання, навички, спроможна застосувати їх до нових умов праці, здатна до саморозвитку та належного. Швидкий економічний розвиток України, науково-технічний прогрес та до Болонської декларації обумовлюють необхідність вдосконалення професійної освіти аграрників. Відтак, одним із головних завдань сучасної інженерної освіти є формування звої компетентності інженера на основі засвоєння системи знань про природу, людину, оволодіння засобами пізнавальної та практичної діяльності.

Останніх досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що з напрямків вдосконалення професійної компетентності фахівців є розробка ключових висунутих суспільством до вищої інженерної освіти, серед яких розрізняють компетентності у професійному спілкуванні. Важливість професійного спілкування у діяльності фахівців вивчають Л.Барановська, О.Ларіонова, Н.Ничкало, Ю.Татур. Дослідження про компетентності фахівців приділяють увагу Д.Годлевська, Т.Гордон, Ю.Жуков, І.Зимня, Егоровська.

Статті є аналіз понять «компетентність», «спілкування», «професійна компетентність», «на компетентність». У статті розглядається структура професійної компетентності та важливість розвитку її складових, зокрема комунікативної компетентності. Основна ціль – демонструвати, що володіння комунікативною компетентністю сприяє професійному та професійному зростанню майбутніх інженерів – аграрників.

Основного матеріалу. Поняття «компетентність» і «компетенція» нині знаходяться в зовнішній думці, тому що вони розкривають нові перспективи розуміння результатів освітньої та професійної діяльності. В основі їх концепції лежить ідея виховання компетентної людини та працівника, який не лише обхідні знання, професіоналізм, високі моральні якості, а також уміє діяти адекватно у різних ситуаціях, застосовуючи ці знання й беручи на себе відповідальність за певну діяльність [1; 2]. У різних джерела зустрічаються схожі за своєю семантикою поняття: «компетентність», «компетенція», «базові компетенції».

Значення поняття «компетентність» знаходимо в різних авторів. І.Чемерис вважає, що однією з сутьових схожих за семантикою понять може бути відмінність у перекладі англійського слова competency, яке помилково, шляхом калькування на українську мову було перекладено як «компетентність», а також тому, що одному англійському competency(e) відповідають два українських терміни «компетентність і компетенція». /Competency (e): а) компетентність; б) юридичний компетенція, правомірність, правозадатність [2; ст. 326].

Сутьовно зміст поняття «компетентність» було розроблено британським психологом Дж.Равеном в працях «Компетентність у сучасному суспільстві» та «Педагогічне тестування». На його думку, компетентність – це специфічна здібність, яка потрібна для ефективного виконання конкретної дії в певній предметній сфері, що охоплює фахові знання, предметні навички, способи мислення, а також розуміння відповідальності за свої дії». Під «компетентністю» він розуміє комплекс когнітивних та соціальних складників ефективної життєдіяльності людини й тлумачить це поняття як мотивовані дії [3; с. 214].

Український вчений А.Савенков, звернувшись до потрактувань поняття компетентність, виокремив дві формальну та реальну [4, с.62].

Другим змістом поняття компетентність, яка пов'язана із сферою дипломатії, управління, де на місці часто виявляється наявність у особистості тих або інших офіційних повноважень для виконання певних функцій. Тоді як реальна компетентність – це знання та досвід у певній галузі. Автор вивчає дослідження таких науковців, як Д.Гроот, Дж.Равен, Р.Стернберг, І.Лернер, Дж.Андерсон, які виділяють чотири рівні компетентності: знання та їх організація; вміння та навички використання знань; інтелектуально-творчий потенціал особистості (це те, що Р.Стернберг розглядав як компетентності – «практичний інтелект»); орієнтація на позитивне, емоційно – моральний підход осоїстості.

Під час аналізу та систематизації компетенцій у педагогіці часто зустрічаємо поняття «базові» або «зовнішні» компетенції. Д.Іванов трактує поняття «ключові компетенції» як найбільш загальні компетенції, які вимірюють міжнародні здібності та уміння, які дозволяють людині розуміти ситуацію і досягти результатів у сучасному та професійному житті в умовах зростаючого динамізму сучасного суспільства. Ключові компетенції отримуються протягом навчального процесу і в самостійному соціальному житті (у професійному і в особистому); вони застосовуються для вирішення навчальних і професійних завдань і проблем [5; с.51-61].

Одним з напрямів вдосконалення професійної компетентності фахівців є розробка ключових